

## Zpívající fontána na Belvedéru

Nazýval se Belvédér, Královský letohrádek a za časů císaře Rudolfa také Matematický dům. To proto, že tam vedle Rudolfových sbírek pobýval Tycho Brahe ve své observatoři. Dnes se užívá původní název Letohrádek královny Anny. Česká a uherská princezna Anna Jagellonská se stala manželkou císaře a českého krále Ferdinanda I., spolu měli celkem patnáct dětí. Dokončení stavby letohrádku (trvala 1538-1565) se císař nedožil.



„Tato kašna jesti na zámku v Praze dělana, začata jesti leta 1554 až do leta devatého a jest dělana od mistra Tomaše puškaře a vode mne Vavřince Kříčky z Bytyšky tu sem já sám všechny figury vypravil a Wolf puškař ten formoval a spolu sme ji lili.“

V pověstech, které mi vyprávěla babička, byla jedna také „O fontáně na Belvedéru“ jak ji nazvala ona. Protože moje babička byla pěkná šibalka, zanotovala mi k tomu kousek jakési parodie: „Na Belvedéru, já ráda séru ...“ Jen mi léta nešlo na rozum, jak může fontána zpívat. Královská zahrada bývala veřejně přístupná jen jednou ročně, později zas byla kašna s fontánou suchá. Teprve po roce 2010 jsme měli příležitost si její zpěv poslechnout. A opravdu - padající voda čerť hladinu a nádrž ze zvonoviny jemně rezonuje.

Říká se, že pokud si tu milenci namočí prsty a políbí se, určitě se vezmou. O dávném původu zdejší tradice svědčí

pověst o Janince a Peškovi. Na začátku třicetileté války\* se mladá dvojice loučila u fontány. Slíbili si věrnost, možná si i ruce namočili a dali si nejedno políbení. Pešek narukoval, ale kde a jak se vynachází, to se Janinka dovědět nemohla. Prostí lidé jen trnuli úzkostí, aby snad nepřišla ta nejhorší zpráva. Tak minuly tři roky a dívka pevně věřila, že se její milý vrátí. Pak jí svitla aspoň malá naděje. Peškovy rodiče vyhledal jeden invalida, co se vrátil z lazaretu. Když ho raněného, bez jedné ruky odnášeli z bojiště, Peškovi to slíbil. Tak se i Janinka doslechla, že ještě před měsícem byl její milý živ a zdrav. Od té doby se už víc nedozvěděla.

Jenže léta ubíhala a přibývala i Janince. Nápadníky měla a rodiče ji nejednou přemlouvali, aby se vdala. Semtam se proslýchalo, že někoho po více letech za dobré služby v poli i propustili. Mnoho pravdy na tom nebylo, ale dívčina naděje neumírala. Až se přece dočkala a bylo to právě dvanáct roků od chvíle, kdy se u fontány rozloučili. Pravda, Peškovi šrapnel utrhł kus nohy, ale pořád to byl on, ten její milovaný. Vzali se a měli spolu čtyři nebo pět dětí. Vodili je k fontáně a vyprávěli jim o její kouzelné moci.

\*1618-1648, první roky války probíhaly na území Českého království a Rakouského arcivévodství. Počet obyvatel v českých zemích poklesl během války o jednu třetinu.